HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מתני' יוד הנאה. יוד שלא יחזירנה לעולם דשמא משום ערמה מגרש לה שמגבה כמותה מן ההקדש ויחזירנה: **קיונית.** ערמה: **גמ' נימא כאנשי אמרה נשמעיה.** ולמו דברי הכל היא: **אלא נצרית.** להסה קתני ר"ש דלמה עושה קיונית על ההקדש משום דמתני דמקיל מהקדש ליכוי דידיה: **אבל נשיבי מרע.** דלמיתה קאי: **אין אדם חושש ואף לו.** להרויח נשקיל אחר לא יחטא: ר"ש סבר כיון דמדירנן ליה בדרכים שלא יחזירנה שוב אין לו הפסד הלכך מהני הגדל ומדירין: **יש לו הפסד.** ומש"ה אינו צריך דהא לא מהני מידי: **על דעת רבים.** שמומרים לו נדול: **נשלוה דהקדש פליגי.** ר"ש סבר אין נשלין על ההקדש לחכם ואפילו אומר לו לחכם לא לדעת כן נדרתי וההקדש טועות הוא אפ"ה אין חכם מתיר נדרו הלכך זה המגרש את אשתו לפלוני בידי נאמן שוטה לקיונית על ר"ש דאמר [שבועות מב:] נשקדישי אדם חוטא ולא לו. נדבר שאינו נהנה ממנו [קדושין סג:] נשקיל ואינו נותן [שבועות מב:]. על דעת רבים. אימרו לו איני אומרי מדיינים לחוך על דעתנו [ג"מין לו.] על דעת רבים ועל דעת ב"ד [מכות כז:]. איהו רשע ערום. המתעקר על ריב לא לו ומבטל מחצה הטוען שאמר נכסי לך ומחריך לפלוני וכלונו לא היה רשאין לחזור מוכר לאחרים להפקיע מחריך, ערום המכל מקום מלניא הוא ומה שעשה עשוי, שהטעון לא מיחה בשעת המתנה כלשב"ג דאמר אם קדש לחזור ומכר מה שעשה עשוי, כי אין לחריך אלא מה שייעיר לחזור ולשון וכרי לא שייר כלום (רשב"ם ב"ב קעד:).

מוסף רש"י

הערב לאשה בכתובתה. ואין נפטל נכסים והיה בעלה מגרשה ואינה הערב לפורעה כתובתה מכיסו, ידירנה הנאה. ידירנה הקדש על דעת רבים נדר שאין לו הפסד שלא יוכל להחזירה, דחיישינן שמא דעתו להחזיר שם שמתו ונתלוו כתובתה לאחר שנתקבלה כתובתה מן הערב וקניונית בעלמא הוא דעבדי בעל ואשתו על נכסיו של ערב (רשב"ם ב"ב קנב:). **מנה לפלוני בידי.** שההקדש שבועות מב:). **אין אדם חוטא ולא לו.** נדבר שאינו נהנה ממנו [קדושין סג:] נשקיל ואינו נותן [שבועות מב:]. **על דעת רבים.** אימרו לו אינו אומרי מדיינים לחוך על דעתנו (ג"מין לו.) על דעת רבים ועל דעת ב"ד (מכות כז:). **איהו רשע ערום.** המתעקר על ריב לא לו ומבטל מחצה הטוען שאמר נכסי לך ומחריך לפלוני וכלונו לא היה רשאין לחזור מוכר לאחרים להפקיע מחריך, ערום המכל מקום מלניא הוא ומה שעשה עשוי, שהטעון לא מיחה בשעת המתנה כלשב"ג דאמר אם קדש לחזור ומכר מה שעשה עשוי, כי אין לחריך אלא מה שייעיר לחזור ולשון וכרי לא שייר כלום (רשב"ם ב"ב קעד:).

רבינו גרשום

מתני': המקדיש נכסיו והיתה עליו **בתורת אשה.** הרי היו הנכסים משועבדים לכתובה ואינן הקדושין הקדש גמור ואם מגרש את אשתו הרי היא גובה מאותו הקדש: [ר' **אליעזר אומר בשהוא מגרש ידירנה**] ידור **הנאה.** שלא יחזירנה ולא יהנה ממנה עוד דחיישינן שמא בתחבולה עשה את זה שבשביל כן גירשה כדי שתגבה כתובתה מן ההקדש ואח"כ יחזירנה ויאכל הנכסים עמה: [ור' **יהושע אומר אינו צריך.** להדירה]: **הערב לאשה בכתובתה.** אדם אחר שנעשה לה ערב ע"י בעלה בשעת נשואיה שאם לא יפרע לה בעלה כתובתה כשיגרשנה שיפרע לה הוא והיה בעלה **מגרשה** כדי שתחזור על הערב לתובעו כתובתה: [**ידירנה.** דחיישינן שמא עשו קינונית]: **נמ': מנה לפלוני בידי נאמן.** דאותו מנה אינו קדוש דאינו שלו: [**דברי הכל.** בין ר' אליעזר בין ר' יהושע דנאמן]: **ראין אדם.** שמח חוטא לומר אינו הקדש לצורך אחר אלא א"כ ודאי הוא כן]: **בנדר שהודר ברבים.** שהדיר את אשתו ברבים [קא מיפלגי: **מר סבר.** ר' יהושע]: **יש לו הפרה.** ואינו מועיל כלום הלכך מה הנאה יש במה שידירנה לכשתגבה כתובתה יחזירנה: [ור' אליעזר סבר אין לו הפרה]: **על דעת רבים.** שהזקיקוהו רבים להדירה: ותו [הא דקתני **ר' יהושע אומר אינו צריך**. [שידירנה]: **אינו מועיל שידירנה מבני ליה** הואיל ויש לו הפרה: **בשאלה דהקדש קא מיפלגי.** שכשהקדישם נכסיו גירש אשתו וגבתה כתובתה מהו אם יכול זה המקדיש לשאול על הקדשו לפני הזכם ולומר אילו הייתי יודע שהיא יכולה לחזור ולגבות כתובתה מן ההקדש לא הייתי מקדישו ונמצא שלא היה הקדש שהיה הקדש טעות ושמא יהיה מחזיר את אשתו והיו אוכלים הנכסים הלכך קסבר ר' אליעזר **ידירנה הנאה** כדי שלא יהא נשאל לר' יהושע סבר **אינו צריך** להדירה שאין אדם יכול להשאל על ההקדש שאפילו יאמר על דעת כן לא הקדשתי אפ"ה הוי הקדש דהקדש טעות הוי הקדש: [**והתניא.** בניחותא]: ב"ש כר' יהושע ואין נשאלין וב"ה[ג] כר' אליעזר ונשאלין הלכך ידירנה: **ודחיקא ליה מילתא.** שירד מנכסיו: [**והא אנן**] **ידור הנאה תנן.** דב"ד שיגרשנה בפניהם יאמרו לו תדור הנאה שלא תחזירנה עוד לעולם: **אמר כל דמגרש** בי **דינא מגרש.** אפילו בפני ג' הדיוטות יכול לגרש שאינן יודעין שצריך להדירה: [**דבתן הוא.** שאסור בגרושה]: **המשיא עצה למכור בנכסים בו'.** נכסי לך ואחריך לפלוני [ירד הראשון ומכר ואכל השני מוציא מיד הלקוחות דברי רבי רשב"ע אומר אין לשני אלא מה ששייר ראשון הכא נמי רשעות וערמומית הוה דמסיב ליה עצה]: **בריה שאני.** [דסבר] דסוף דבר ראוי הוא לירושו: **יצורכא מרבנן שאני.** דמצוה להשיאו עצה כדי שיהיו לו נכסים ויעסוק בתורה: [**וערך דכתובה לא משתעבד.** כדאמר לקמן]:

מתני' המקדיש נכסיו והיתה עליו כתובת אשה ר"א אומר [א]כשיגרשנה ידור הנאה רבי יהושע אומר אינו צריך כיוצא [ב] בדבר ארשב"ג [ג] אף [ד] הערב [ה] לאשה בכתובתה והיה בעלה מגרשה ידירנה הנאה שמא יעשה קינוניא על נכסים של זה ויחזיר את אשתו: **גמ'** במאי קמיפלגי רבי אליעזר סבר אדם עושה קינוניא על ההקדש ורבי יהושע סבר אין אדם עושה קינוניא על ההקדש ואלא הא [ו]דאמר רב הונא [ז]שכיב מרע שהקדיש כל נכסיו ואמר מנה לפלוני בידי נאמן חזקה אין עושה קינוניא על [ח] הקדש לימא כתנאי אמרה לשמעתיה לא עד כאן לא פליגי אלא בבריא אבל בשכיב מרע דברי הכל אין אדם עושה קינוניא על ההקדש מ"ט [ט]אין אדם חוטא ולא לו איכא דאמרי בבריא דכ"ע לא פליגי [י](דאין) אדם עושה קינוניא על הקדש והכא בנדר שהודר ברבים קמיפלגי [כ] מר סבר יש לו הפרה ומ"ם אין לו הפרה ואיבעית אימא דכ"ע נדר שהודר ברבים [יא]יש לו הפרה והכא בנדר שהודר על דעת רבים קמיפלגי ואלא הא דאמר אמימר [יב]נדר שהודר ברבים יש לו הפרה על דעת רבים אין לו הפרה לימא כתנאי אמרה לשמעתיה ותו רבי יהושע אומר אינו צריך אינו מועיל מיבעי ליה אלא הכא בשאלה דהקדש קמיפלגי והתניא המקדיש נכסיו והיתה עליו כתובת אשה ר"א אומר בשהוא מגרשה ידור הנאה רבי יהושע אומר אינו צריך וא"ר אלעזר ברבי שמעון הן הן דברי בית שמאי הן הן דברי ב"ה [יג]שב"ש אומרים הקדש טעות הקדש וב"ה אומרים הקדש טעות אינו הקדש: [יד]וכן היה רבן שמעון בן גמליאל אומר וכו': [טו]משה בר עצרי ערבא [טז] דכלתיה הוה ורב הונא בריה צורבא מרבנן הוה ודחיקא ליה מילתא אמר אביי ליכא דנסבי עצה לרב הונא דליגרשה לדביתהו ותיתבע כתובתה מאבוה ולהדרה מיהדרי א"ל רבא והאנן ידור הנאה תנן ואביי אטו כל דמגרש בבי דינא מגרש לסוף איגלאי מלתא דכהן הוה אמר אביי [יז]בתר עניא אזלא עניותא ומי אמר אביי הכי [יח]והאמר אביי איזהו רשע ערום [יט]זה המשיא עצה למכור בנכסים כרבן [כ] [שמעון בן] גמליאל בריה שאני וצורבא מרבנן שאני ותיפוק ליה דערב [כא] [יכ]דכתובה לא משתעבד

קבלן

מנכסים משועבדים ומהקדש הוי כמשעבדי דלמיתת נפקת שבועת הדיינין (שבועות מב: ושם) אלא נשבועה וכיון דלא מייתין שעמה קיונית להוות כמה חייב כמו כן אין לחוש כאן שמגרש אשתו ולשמור ולישתמה שמין שבועה קיונית על ההקדש גבי גירושין יותר מש"מ יד: **מר סבר יש לו הפרה.** ות"ת נהי נמי דיש לו הפרה מ"מ קי"ל לדרין לפרט נדר ומ"כ מי אמר קמי מכס לא מיפר ליה וי"ל דאין לדרין לפרט נדר ולא מגרשה דהכהן הוה אמר לפרט נדר כי מס שלשון שנדר בו אבל ג"ל לפרט למה נדר ולא דמי להסיא דגיטין פ' השולח (דף לה:) גבי כהן שנשא אשה בעבירה דאמר עלה נודר ועובד יורד ומגרש [טו] דלמרת עלה דלרין לפרט ומש"ה לא מתיר ליה מכס שהרי אתם הוא נודר שלא יהנה מאשתו פעולה כשיבא לפני מכס ומפרש לו נדרו לא יתיר לו אבל הכא לא יעמוד מלהתיר לפי' מס יעמוד שלשון שנדר:

בשאלה דהקדש קמיפלגי. פי' לר' יהושע יש שאלה לפיכך אין לריך להדיר שהרי אתמו מאמתו אם יגרשנה שלא מייעין דמשום קיונית לגבות נשעת שהקדש הוא מגרשה דלמה לו לגרשה יעמוד על ההקדש ויהיה הקדש טעות ואז לא יהיה הקדש ותימה קשת דקי"ל כניס שלא להקדש נשעת לא הוי הקדש ות"כ יש שאלה ות"כ [כב] סיקס דאמר רב הונא דנכניס לתוכו שבועה דכי הוי הקדש ואמר ר' יהושע יכין נשעת קיונית על ההקדש כמו שאמר ר' יהושע על ההקדש דאמר [כג] הקדש לימא מתני' דלא כר' יהושע דאמר אין אדם חוטא ולא לו ולכך נאמן להגזותו נשעת שבועה ולא מהני ליה שבועה דהא נמי מיפסלא ב